

K., dnia 9 marca 2022 r.

Sygn. akt II K 411/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Krośnie II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Paweł Gonet

Protokolant: Anna Wróbel - Hłyń

w obecności oskarżyciela Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Krośnie -

po rozpoznaniu w dniach 26 lipca 2021r., 17 września 2021r., 15 października 2021r., 15 listopada 2021r., 8 grudnia 2021r., 17 stycznia 2022r.,
9 marca 2022 r.

sprawy karnej:

K. M. (1) - s. A. i A. z d. Ż., urodz. (...) w K., zam. (...)-(...) Ś., ul. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 lipca 2020 roku ze skutkiem w miejscowości Ś., przy ul. (...), woj. (...) w trakcie video rozmowy przy wykorzystaniu telefonu komórkowego używając słów powszechnie uznawanych za obraźliwe, znieważył interweniującego funkcjonariusza Policji starszego sierżanta M. G. (1), podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych,

- tj. o przestępstwo z art. 226 § 1 k.k.

I. **Uznaje** oskarżonego K. M. (1) za **winnego** popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. **skazuje** go na karę grzywny w liczbie 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając jedną stawkę dzienną za równoważną 10 zł (dziesięciu złotym);

II. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. **orzeka** od oskarżonego K. M. (1) na rzecz pokrzywdzonego M. G. (1) kwotę 1.000 zł (jeden tysiąc złotych) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

III. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych **zasądza** od oskarżonego K. M. (1) koszty sądowe w wysokości 812,86 zł (osiemset dwanaście złotych i osiemdziesiąt sześć groszy), w tym opłatę w kwocie 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 411/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. M. (1)	w dniu 1 lipca 2020 roku ze skutkiem w miejscowości Ś., przy ul. (...), woj. (...) w trakcie video rozmowy przy wykorzystaniu telefonu komórkowego używając słów powszechnie uznawanych za obraźliwe, znieważył interweniującego funkcjonariusza Policji starszego sierżanta M. G. (1), podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, - tj. o przestępstwo z art. 226 § 1 k.k.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
w dniu 1 lipca 2020 roku w trakcie video rozmowy przy wykorzystaniu telefonu komórkowego używając słów powszechnie uznawanych za obraźliwe, znieważył interweniującego funkcjonariusza Policji starszego sierżanta M. G. (1), podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych	Wyjaśnienia oskarżonego K. M. (1)	110	
zeznania świadka K. M. (2)	5, 139		
zeznania świadka M. G. (1)	140		
zeznania świadka P. L.	140-141		
zeznania świadka G. N.	150		
zeznania świadka K. N.	165-166		
zeznania świadka D. S.	170		
nakaz doprowadzenia	11		
postanowienie o zatrzymaniu, protokół zatrzymania	12-14		
karta karna	27, 169		
informacja o podejrzanym	44		

opinia sądowo-psychiatryczna	63-65		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego K. M. (1)	Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego są częściowo wiarygodne, w szczególności w części, w której oskarżony potwierdził, iż w rozmowie z policjantem użył co najmniej 2 razy słowa „debli”. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach wskazał, iż był faktycznie zdenerwowany wizytą funkcjonariuszy Policji w domu, uważał też ją za nieuzasadnioną i niezgodną z prawem. W rozmowie telefonicznej	

		<p>przekazywał nawet partnerce syna, iż po powrocie do Polski postara się o to, żeby zwolnić z pracy interweniujących policjantów.</p> <p>Oskarżony wyjaśnił ponadto, iż słowo „debil” używał, nie kierując ich do konkretnej osoby, nie zamierzał też nikogo obrazić, bo takiego słowa jak „debil” używa się w Niemczech, gdzie pracuje na co dzień, w rozmowach między pracownikiem a pracodawcą.</p>
zeznania świadka D. S.	<p>Zeznania świadka wiarygodne, spójne, częściowo pomocne przy ustaleniu stanu faktycznego. Świadek przebieg zdarzenia zna z relacji K. M. (2), który potwierdził, iż jego ojciec użył w stosunku do policjanta M. G. (1) słowa „debil”. Wskazał jednak, iż nie jest to słowo obraźliwe, można tak nawet powiedzieć do policjanta, szczególnie gdy policjant kogoś zdenerwuje.</p>	
zeznania świadka K. M. (2)	<p>Zeznania spójne, wiarygodne, logiczne, zgodne z ustaleniami poczynionymi przez Sąd w toku postępowania. Świadek potwierdził, iż w dniu zdarzenia „jego tato powiedział do pokrzywdzonego, „ ty debilu”, dodatkowo użył też wobec niego takich słów jak: kurwo,</p>	

	<p>chuju, idioto, pierdolnięty downie”. Gdy policjant zwrócił mu uwagę, ostrzegł, iż złoży stosowne zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, oskarżony się rozłączył.</p>	
<p>zeznania świadka G. N.</p>	<p>Zeznania świadka wiarygodne, spójne, logiczne, bez sprzeczności. Świadek wskazał, iż nie pamięta już dokładnie okoliczności związanych z przesłuchaniem w charakterze świadka K. M. (2) – jednak, gdyby świadek był w stanie wykluczającym możliwość przesłuchania, np. w nielogicznym kontakcie, pobudzony, pod wpływem leków – zaprzestałby takich czynności.</p>	
<p>zeznania świadka M. G. (2), P. L. zeznania świadka K. N.</p>	<p>Zeznania wiarygodne, spójne, logiczne, zgodne z ustalonym stanem faktyczny, Świadkowie przedstawili powód interwencji w miejscu zamieszkania oskarżonego, jej przebieg, zachowanie osób obecnych w domu. Potwierdzili, iż w trakcie interwencji oskarżony powiedział do pokrzywdzonego na pewno słowo „debilu”, zagroził też wyrzuceniem go z pracy po powrocie do kraju.</p> <p>Zeznania świadka wiarygodne, spójne, logiczne. Świadek przedstawiła przebieg zdarzenia w domu</p>	

	<p>oskarżonego zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez Sąd. Potwierdziła, iż oskarżony w trakcie rozmowy z Policjantami użył kilka razy słowa „ debile”, jednak nie wie, do kogo je kierował. Powiedział tak jednak na pewno z tego powodu, iż chciał, żeby zostawili w spokoju jego syna K..</p>	
karta karna	Potwierdza fakt dotychczasowej niekaralności oskarżonego K. M. (1).	
postanowienie o zatrzymaniu, protokół zatrzymania	Dowody obiektywne, nie kwestionowane przez strony.	
nakaz doprowadzenia	Dowód obiektywny.	
Informacja o podejrzanym Opinia sądowo-psychiatryczna	<p>dowód obiektywny, potwierdzający wykształcenie i status oskarżonego, sytuację majątkową i możliwości zarobkowe.</p> <p>Dowód obiektywny, nie kwestionowany przez strony postępowania, potwierdzający brak okoliczności, które wpływałyby na ograniczenie bądź zniesienie zdolności do rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.</p>	
2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</i>		

(dowody, które są uznane za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	K. M. (1)
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przedmiotem ochrony art. 226 § 1 k.k. jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowych i samorządu terytorialnego (główny przedmiot ochrony) oraz godność funkcjonariusza publicznego i osoby przybranej mu do pomocy (dodatkowy przedmiot ochrony).</p> <p>Pierwszoplanowe znaczenie ma ochrona funkcjonariusza publicznego, a drugoplanowe jego godność jako osoby fizycznej.</p>			

Znieważenie polega na uwłaczaniu czci drugiego człowieka przez okazywanie mu pogardy, ubliżanie, obraźliwe zachowanie w stosunku do niego. Chodzi o naruszenie godności człowieka. Istotą znieważenia jest okazanie pogardy, która głębiej wyraża ujemny stosunek do wartości jaką reprezentuje człowiek niż lekceważenie.

Znieważenie może nastąpić słowem, pismem, wizerunkiem lub gestem.

Kryminalizacji poddane jest znieważenie funkcjonariusza publicznego. Znieważenie tych osób wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 226 § 1 KK, o ile miało miejsce podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Oznacza to, że znieważanie musi nastąpić w czasie pełnienia obowiązków służbowych i mieć z nimi związek. Obie te przesłanki muszą wystąpić łącznie. Pełnienie obowiązków służbowych obejmuje wykonywanie czynności, które z mocy prawa, regulaminów, zakresu obowiązków, polecenia służbowego lub rozkazu należą do danego funkcjonariusza publicznego lub danej kategorii funkcjonariuszy. Pełnieniem obowiązków służbowych jest wykonywanie czynności, które należą do zakresu

działania danego funkcjonariusza publicznego. Nie ma znaczenia ich merytoryczna zasadność.

Związek znieważenia z pełnionymi obowiązkami przez funkcjonariusza publicznego zachodzi wówczas, gdy zachowanie sprawcy pozostaje w związku funkcjonalnym z pełnionymi przez funkcjonariusza obowiązkami. Chodzi o to, że zostało ono dokonane z powodu lub na skutek pełnienia tych obowiązków. Koniecznym warunkiem uznania, że związek taki zaistniał jest ustalenie, że to właśnie podjęcie przez funkcjonariusza czynności mieszczącej się w ramach jego obowiązków służbowych stało się motywem działania sprawcy.

W znaczeniu potocznym "zniewaga" to "ubliżenie komuś słowem lub czynem, to ciężka obraza"; "znieważyc" to "ubliżyć komuś, zachować się względem kogoś w sposób obraźliwy, zelżyć kogoś" (M. Szymczak (red.), Słownik języka polskiego, t. III, Warszawa 1989, s. 1049). Ustawodawca bardzo ogólnie określa czynność sprawczą - znieważenie - wskazując bliżej sposobu znieważenia. W doktrynie wskazuje się, że zniewagą

są rozmaitego rodzaju zachowania, których wspólną cechą jest to, że wyrażają pogardę dla godności drugiego człowieka. Znieważające zachowanie może przybrać formę słowną, kiedy sprawca posługuje się wulgaryzmami, słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, zarówno w formie ustnej, jak i pisemnej. Jak zauważono wyżej, zniewagą mogą być słowa, które tylko w pewnym środowisku są za takowe uznawane. Określeniami takimi będą np. "konował" czy "rzeźnik" użyte w stosunku do lekarza; "kauzyperda", "papuga" w odniesieniu do adwokata; "belfer" w stosunku do nauczyciela; "biurokrata" na oznaczenie urzędnika; "zupak" w odniesieniu do oficera lub podoficera; "klawisz" na oznaczenie strażnika więziennego; "głina", "blacharz", "pies" w stosunku do funkcjonariusza Policji. Najczęściej zniewagi to słowa powszechnie uznawane za obelżywe np. "gnój", "cham", "świnia", "krowa", "klepa", "zołza", "ładacznica", "latawica", "bydlak", "łajdak", "łobuz", "kmiot", "bamber", "menel", "wsiór", "ścierwo", "padalec", "źmija", "k...", "ch...", "p...". Za obelżywe mogą być też uznane słowa o treści obojętnej jak np. "małpa", "księży pacholek", albo wiążące

się z określonym światopoglądem czy ideologią przypisywanym przez sprawcę pokrzywdzonemu, np. "faszysta", "komunista", "dewot".

Część zniewag zdaje się sugerować upośledzenie umysłowe pokrzywdzonego. Należą do nich takie sformułowania jak: **"debil"**, "idiota", "wariat", "głupek", "półgłówek", "baran", "bałwan".

Zdaniem Sądu, zachowanie oskarżonego K. M. (1) w dniu 1 lipca 2020 r. w pełni wyczerpało znamiona przestępstwa wyżej opisanego. Zdarzenie miało miejsce w związku z czynnościami służbowymi, polegającymi na próbie realizacji postanowienia o zatrzymaniu i przymusowym dorowadzeniu do KP w D. syna oskarżonego – K. M. (2). W trakcie wykonywania powyższych czynności, doszło do połączenia video z oskarżonym który chcąc nie dopuścić do realizacji doprowadzenia jego syna, powiedział do pokrzywdzonego M. G. (1) „ Ty debilu jeden, co Ty w ogóle robisz”. Słowa te powtórzył kilkakrotnie, dodatkowo, w trakcie przewożenia syna na komisariat,

polecił partnerce syna przekazanie funkcjonariuszom, że po jego powrocie do Polski, policjanci którzy dokonali zatrzymania syna, już nie będą pracować.

Nie ulega wątpliwości, iż słowa jakie kierował oskarżony wobec pokrzywdzonego M. G. (1) uwłaczały jego czci, miały na celu okazanie mu pogardy, ublizienie, wyrażały też ujemny stosunek do wartości jaką reprezentował funkcjonariusz Policji w trakcie przeprowadzanej interwencji.

Użyty zwrot „Ty debilu” jest traktowany jako wyrażenie sugerujące upośledzenie umysłowe, ma więc niewątpliwie charakter znieważający. Znajduje to też potwierdzenie w samych wyjaśnieniach oskarżonego oraz zeznaniach świadka D. S., którzy wskazali, iż słowo debil, mimo (jak twierdzą) powszechności używania go w Niemczech w stosunkach między pracownikiem a pracodawcą – używane jest tylko wtedy, gdy pracownik coś źle zrobi, np. wykona niewłaściwie wydane mu polecenie, przyjdzie nietrzeźwy do pracy.

W trakcie zdarzenia objętego aktem oskarżenia oskarżony słowem tym

wyrażał niezadowolenie i niechęć wobec interwencji przeprowadzanej wobec syna, chciał doprowadzić do odstąpienia od czynności podjętych przez funkcjonariuszy, chciał wyrazić też swoją opinie i obrazić ich.			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. M. (1)	I	I	<p>Sąd, uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu skazał go na karę grzywny w liczbie 150 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej za równoważną 10 złotym.</p> <p>Orzeczona kara jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, jego rodzaj, właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego dotychczasowy sposób życia.</p> <p>Ustalając liczbę stawek dziennych Sąd kierował się ogólnymi dyrektywami wymiaru kary, tj. stopniem społecznej szkodliwości czynu, celami zapobiegawczymi i wychowawczymi, które ma osiągnąć kara w stosunku do skazanego (prewencja indywidualna), a także potrzebami w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, z zachowaniem stopnia winy, który limituje dolegliwość kary (art. 53 § 1 k.k.), wyznaczając więc górny jej pułap. Ustalając</p>

			<p>wysokość pojedynczej stawki dziennej w kwocie 10 (dziesięciu) złotych, Sąd wziął pod uwagę wysokość dochodów oskarżonego, warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe. Oskarżony jest osobą uzyskującą stały dochód w postaci wynagrodzenia w wys. 1700 EURO, więc wysokość ustalonej przez Sąd jednej stawki dziennej jest adekwatna do jego sytuacji majątkowej.</p> <p>Zarówno stopień winy jak i stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest bardzo wysoki, oskarżony działał z niskich pobudek, okazując całkowite lekceważenie wobec interweniujących funkcjonariuszy Policji, obowiązujących procedur i porządku prawnego.</p>
K. M. (1)	II	I	<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w wys. 1.000 zł na rzecz pokrzywdzonego M. G. (1). Ma ona na celu częściowe zrehabilitowanie krzywd, jakie wywołało zachowanie oskarżonego w psychice pokrzywdzonego. Wysokość nawiązki jest też zdaniem Sądu adekwatna do wagi i charakteru popełnionego przestępstwa.</p>

<p>5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>III</p>	<p>Sąd uznał, iż biorąc pod uwagę dochody oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe, jest on zdolny do pokrycia kosztów na rzecz Skarbu Państwa w pełnej wysokości.</p>		
<p>7. Podpis</p>			

Zarządzenie: (...)

(...)